

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย
โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*
TO PROMOTE THAI READING SKILLS THROUGH THE USE OF
PATTANI FOLKLORE FOR GRADE 5 STUDENTS

กาญจจิรายุ บุญจันทร์*, พล เหลืองรังษี

Kanjira Boonjan*, Pol Luangrangsee

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: kanjira.boon014@hu.ac.th

*Tel: 095-0410824

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี 2) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่าน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนเทศบาล จังหวัดปัตตานี นักเรียนทั้งหมด 426 คน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการอ่าน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น มีเนื้อหาวรรณกรรมเกี่ยวกับเรื่องตำนานเมืองปัตตานีที่มีเนื้อหาที่สนุก ช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความ 2) หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ประกอบด้วย หลักการ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กิจกรรมการเรียนรู้ และเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) ทักษะการอ่านของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น, การอ่านภาษาไทย, วรรณกรรมพื้นบ้าน

Abstract

This research article aimed to: 1) Investigate the basic information for developing a local learning unit using Pattani provincial folklore. 2) Develop a local learning unit using Pattani

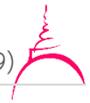

provincial folklore. 3) Compare students' reading skills achieved through the local learning unit with the criterion of 80 percent and 4) Compare students' learning achievement before and after instruction using the local learning unit. The population consisted of Grade 5 students in the second semester of the 2025 academic year from municipal schools in Pattani Province, totaling 426 students. The sample group comprised 30 Grade 5 students, selected through multistage sampling. The research instruments included interviews, lesson plans, a reading skills assessment, and a learning achievement test. The data were analyzed using statistical methods including the mean, standard deviation, comparison of the mean with a criterion, and comparison of the means of two related samples. The research findings revealed that: 1) The basic information for developing a local learning unit using Pattani provincial folklore indicated that the literary content, particularly the legends of Pattani, was enjoyable, stimulated students' interest, and fostered positive attitudes toward reading in Thai. It was also effective in enhancing students' reading aloud skills and reading comprehension skills. 2) The local learning unit using Pattani provincial folklore consisted of the principles, core concepts, learning objectives, key competencies and desirable characteristics, local learning content, learning activities and instructional time, learning standards/indicators, instructional media and learning resources, measurement and evaluation methods, and expected learning outcomes 3) Students' reading skills developed through the local learning unit were significantly higher than the 80 percent criterion at the .05 level of significance and 4) Students' learning achievement after instruction using the local learning unit was significantly higher than before instruction at the .05 level of significance.

Keywords: Local Learning Unit, Thai Language Reading, Folklore

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาทักษะภาษาไทยให้ผู้เรียนมีความชำนาญด้านการสื่อสาร การเรียนรู้และการนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดการเรียนรู้จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิดอย่างรอบด้าน เชื่อมโยงกับประสบการณ์และจินตนาการ พร้อมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ด้วยตนเอง การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านรู้เรื่องและการสร้างความเข้าใจในภาษาไทย การปลูกฝังทักษะการอ่านตั้งแต่ระดับประถมศึกษามีผลต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและความสำเร็จทางการศึกษา ผลการทดสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test : O-NET) ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเทศบาลจังหวัดปัตตานี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ามาตรฐาน ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนอยู่ที่ 42.09 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) จากคะแนนเต็ม 100 สะท้อนถึงปัญหาทักษะการอ่านที่ยังไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทย (มีสนะห์ สารี, 2564)

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่ยึดเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางเพียงอย่างเดียวอาจไม่สอดคล้องกับบริบทและประสบการณ์ของผู้เรียนในท้องถิ่น ส่งผลให้ขาดความสนใจและแรงจูงใจในการอ่าน การนำวรรณกรรมพื้นบ้านซึ่งสะท้อนภูมิปัญญา วิถีชีวิต ความเชื่อ และค่านิยมของชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน ช่วยสร้างความใกล้ชิดกับผู้เรียน ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ และการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตในบริบทจังหวัดปัตตานี รัตติยา สาและ ได้อธิบายไว้ว่า วรรณกรรมพื้นบ้านยังมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และทัศนคติที่ดี ทำให้การเรียนภาษาไทยไม่เพียงพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนด้านจิตใจและสังคม พร้อมทั้งช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความ (รัตติยา สาและ, 2544) จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราวรรณ ศิริ ได้ศึกษา การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องวรรณกรรมพื้นบ้านภูเก็ตกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรจัดให้มีหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น จัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ ทรัพยากร และภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานที่จริง สามารถลงมือปฏิบัติได้ ตระหนักและวางแผนในการอนุรักษ์ทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนซึ่งควรค่าแก่การรักษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ภัทราวรรณ ศิริ, 2562)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสนใจแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากลักษณะถ้อยคำที่มีจังหวะ ทำนองและคำซ้ำ ช่วยฝึกการอ่านออกเสียง การผันวรรณยุกต์ และการอ่านจับใจความ อีกทั้งสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านการส่งเสริมการอ่านภาษาไทย นำไปสู่การศึกษาวิจัยเพื่อยกระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน และสามารถประยุกต์ใช้ในบริบทห้องเรียนจริงได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest - Posttest Design) โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย ดังนี้

E หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experiment group)

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

X หมายถึง สิ่งทดลอง คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งหมด 4 คน ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ปฏิบัติหน้าที่ 3 ปีขึ้นไป
2. ผู้อำนวยการโรงเรียน ดำรงตำแหน่ง 5 ปีขึ้นไป
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาไทย ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสบการณ์สอน 5 ปีขึ้นไป
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนเทศบาล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี จำนวนนักเรียนทั้งหมด 426 คน ดังนี้

1. โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)	จำนวน 37 คน
2. โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดตานีนรสโมสร)	จำนวน 95 คน
3. โรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านปากน้ำ)	จำนวน 60 คน
4. โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดนพวงศาราม)	จำนวน 122 คน
5. โรงเรียนเทศบาล 5 (เทศบาลเมืองปัตตานี)	จำนวน 70 คน
6. โรงเรียนเทศบาล 6 (บ้านบางตาหยาด)	จำนวน 142 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านปากน้ำ) จังหวัดปัตตานี จำนวนนักเรียน 30 คน ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มโรงเรียนที่ใช้ในการทดลองจำนวน 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 6 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบบจับสลาก โดยโรงเรียนที่สุ่มได้ คือ โรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านปากน้ำ)

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 1 ห้องเรียน จากโรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านปากน้ำ) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทั้งหมด 2 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 มีนักเรียนจำนวน 30 คน

เครื่องมือและผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าตั้งแต่ 0.80 - 1.00

2. หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.94 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด

3. แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.91 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด

4. แบบวัดทักษะการอ่าน หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่า 1.00

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และบันทึกเสียงเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
4. จัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
5. วัดทักษะการอ่าน เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
6. ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ โดยการพรรณนาวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มสัมพันธ์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น อาทิ ภาพประกอบ สื่อดิจิทัล หรือคลิปวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมพื้นบ้าน การนำวรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมความสนใจและทัศนคติเชิงบวกของผู้เรียนต่อการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาควรครอบคลุมวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ตำนานเมืองปัตตานี นิทานพื้นบ้านปัตตานี เพลงกล่อมเด็ก เรื่องเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว และการละเล่นพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เกณฑ์การวัดและประเมินผลควรมีความชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และแยกประเด็นการประเมินทักษะการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านคำ การเว้นวรรคตอนในการอ่าน การอ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ และความชัดเจนในการอ่าน ทั้งนี้ ความคาดหวังต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี คือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย หลักการ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กิจกรรมการเรียนรู้และเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.94 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ตำนานเมืองปัตตานี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นิทานพื้นบ้านปัตตานี (นิทานเข้าแบบ เรื่องนกระยางขาว เมาะบางา) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพลงกล่อมเด็ก (เพลง “ตีโดร์ ละฮ์ ตีโดร์ อาแก เราะ ตีโดร์”) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การละเล่นจังหวัดปัตตานี (ลิเกฮูลู) มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.91 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80

แบบทดสอบระหว่างเรียน (E ₁)		แบบทดสอบหลังเรียน (E ₂)		ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	E ₁ /E ₂
25	81.60	10	82.00	81.60/82.00

จากตารางที่ 2 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.60/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

หัวข้อ	เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	t	P
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	16	16.87	1.074	4.419*	.000

*P < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.87 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 (16 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นวรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นวรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{x}	S.D.	\bar{d}	t	P
ก่อนเรียน	11.20	2.469	12.533	22.193*	.000
หลังเรียน	23.73	2.318			

*P < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 11.20 คะแนน และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 23.73 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ สรุปได้ว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการนำวรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีที่มีในท้องถิ่นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษาเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สะท้อนอัตลักษณ์ วิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชุมชนในจังหวัดปัตตานี การนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของผู้เรียนโดยตรงสามารถนำมาใช้ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ทั้งด้านการอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ ความมีเนื้อหาวรรณกรรมเกี่ยวกับเรื่องตำนานเมืองปัตตานี นิทานพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว และเรื่องการละเล่นจังหวัดปัตตานี เกณฑ์การวัดและประเมินผลควรมีความชัดเจนและเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ควรสอดคล้องกับการพัฒนาด้านภาษาและทักษะการอ่านของผู้เรียน ควรแยกประเด็นการประเมินวัดทักษะการอ่านแต่ละด้าน และความคาดหวังของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นโดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ในการส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ต้องการให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความได้ โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ ลบลาย ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภูมิศิลป์พื้นบ้านภาคใต้ “ซำเป็ง” เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอน รายวิชานาฏศิลป์ ผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดง ซำเป็ง และนักเรียน พบว่า ต้องการให้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากซำเป็ง เป็นการแสดงที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ อีกทั้งเป็นการสืบสาน และปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การแสดงพื้นบ้านในท้องถิ่นของตนเองให้คงอยู่ต่อไป (วิไลลักษณ์ ลบลาย, 2566)

2. หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย หลักการ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กิจกรรมการเรียนรู้ และเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.94 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.60/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี เป็นหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นที่มีกระบวนการจัดการศึกษา ที่มุ่งนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และบริบทของชุมชนมาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย การอ่านออกเสียง และการอ่านจับใจความ มุ่งองค์ประกอบครบถ้วน ชัดเจน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี ได้กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้เป็นแผนการเรียนที่ประมวลเนื้อหาประสบการณ์ แนวคิด วิธีการ กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้เข้าไว้ อย่างกลมกลืนและสัมพันธ์สอดคล้องกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ทิศนา แคมมณี, 2546) โดยผู้วิจัยได้ยึดแนวทางของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนและครูผู้สอนได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิรดา ผิวทอง และสุรชาติพย์ งามนิล ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่องท้องเที่ยวเมืองนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หน่วยการเรียนรู้ เรื่องท้องเที่ยวเมืองนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ศิรดา ผิวทอง และสุรชาติพย์ งามนิล, 2567)

3. ผลทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้าน จังหวัดปัตตานี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.87 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 (16 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี และการจัดการเรียนรู้แบบ 5W1H ช่วยส่งเสริมผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ นอกจากนี้การใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีที่มีเนื้อหาใกล้ตัวและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนช่วยสร้างแรงจูงใจและความสนใจในการอ่าน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาทักษะการอ่านได้มากขึ้น ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับงานวิจัยของ จิตติภัทร จักรคำ และคณะ ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการอัตลักษณ์ถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และสมรรถนะการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ บูรณาการอัตลักษณ์ถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับสามารถ (ค่าเฉลี่ย 11.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.64) คิดเป็นร้อยละ 72.22 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด (จิตติภัทร จักรคำ และคณะ, 2566)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการออกแบบให้มีความสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเนื้อหา และบริบทของผู้เรียน วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีช่วยกระตุ้นความสนใจ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยวัฒน์ ทองเพ็ช และสุชาทิพย์ งามนิล ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชัยวัฒน์ ทองเพ็ช และสุชาทิพย์ งามนิล, 2563) และ สุรียพร ถึงสุข และสุชาทิพย์ งามนิล ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่องจันเสนบ้านฉัน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่องจันเสนบ้านฉัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุรียพร ถึงสุข และสุชาทิพย์ งามนิล, 2564)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยผลของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี มีเนื้อหารวมเกี่ยวกับเรื่องตำนานเมืองปัตตานีที่มีเนื้อหาที่สนุก น่าสนใจ ช่วยกระตุ้น ความสนใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความ เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีการแยกประเด็นการประเมินวัดทักษะการอ่านแต่ละด้าน 2) หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย หลักการ สาระสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กิจกรรมการเรียนรู้และเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยความถูกต้อง 4.93 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุดค่าความเหมาะสม 4.94 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทักษะ

การอ่านของนักเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง ดังนั้น ควรปรับลดความเข้มงวดเรื่องการออกเสียง “ร” “ล” หรือคำควบกล้ำตามพื้นฐานทางภาษาของเด็ก เช่น เด็กที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดใกล้เคียงภาษามลายูถิ่นแทบไม่มีเสียงควบกล้ำ เช่นคำว่า “ปลา” เด็กอาจจะออกเสียงเป็น “ปลา-ลา” (เพิ่มเสียงสระคั่น) หรือ “ปลา” (ตัดตัวควบออก) ให้ครูผู้สอนพิจารณาธรรมชาติทางภาษาของเด็ก เน้นไปที่การทำให้เด็กกล้าอ่านสามารถอ่านจับใจความได้และเข้าใจความหมาย เพื่อไม่ให้เกิดการประเมินผลกลายเป็นการบั่นทอนกำลังใจในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย การวิจัยครั้งต่อไป ควรพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อเพื่อเป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรเพิ่มกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมท้องถิ่นในสถานที่จริง ตัวอย่างเช่น หมู่บ้านเก่า ผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน พิพิธภัณฑ์ชุมชน และโบราณสถานให้ผู้เรียนได้เข้าใจบริบทของวรรณกรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานี สร้างความผูกพันกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านภาษาไทยได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ชัยวัฒน์ ทองเพ็ช และสุธาทิพย์ งามนิล. (2563). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 10(1), 93-104.
- รุติภัทร จักรคำ และคณะ. (2566). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการอัตลักษณ์ถิ่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และสมรรถนะการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2(2), 26-39.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรารวรรณ ศิริ. (2562). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องวรรณกรรมพื้นบ้านภูเก็ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มัสนะห์ สารี. (2564). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนเอกชนนำร่องพื้นที่นวัตกรรม จังหวัดปัตตานี. ปัตตานี: สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี.
- รัตติยา สาและ. (2544). การปฏิสัมพันธ์ระหว่างศาสนิกที่ปรากฏในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิไลลักษณ์ ลบลาย. (2566). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ฐานภูมิลักษณ์พื้นบ้านภาคใต้ “ซั่มเป็ง” เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- ศิริดา ผิวทอง และสุธาทิพย์ งามนิล. (2567). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่องท่องเที่ยวเมืองนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 14(2), 158-172.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.
- สุรีย์พร ถึงสุข และสุธาทิพย์ งามนิล. (2564). การพัฒนาการหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น เรื่องจันทน์เสนบ้านฉัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการและการวิจัยสังคมศาสตร์, 16(2), 73-86.